
Sesijas dokuments

B8-1229/2016

16.11.2016

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumiem B8-1805/2016 un B8-1806/2016, uz kuriem jāatbild mutiski,

saskaņā ar Reglamenta 128. panta 5. punktu

par ES pievienošanos Stambulas konvencijai par vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu (2016/2966(RSP))

Julie Girling, Daniel Dalton, Arne Gericke, Jussi Halla-aho, Marek Jurek, Monica Macovei, Branislav Škripek, Kazimierz Michał Ujazdowski, Anders Primdahl Vistisen, Jadwiga Wiśniewska, Jana Žitňanská, Angel Dzhambazki, Urszula Krupa
ECR grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES pievienošanos Stambulas konvencijai par vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu (2016/2966(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21., 23., 24. un 25. pantu,
- ņemot vērā ANO juridisko instrumentu noteikumus cilvēktiesību jomā, it īpaši tos, kas attiecas uz sieviešu tiesībām, piemēram, ANO Statūtus, Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, Konvenciju par cīņu ar cilvēktirdzniecību un prostitūcijas ekspluatēšanu no trešo personu puses, Konvenciju pret spīdzināšanu un citu citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, 1951. gada Konvenciju par bēgļa statusu, neizraidīšanas principu un Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā 11. panta 1. punkta d) apakšpunktu Konvencijā par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu, ko 1979. gada 18. decembrī ANO Ģenerālā asambleja pieņēma ar Rezolūciju Nr. 34/180,
- ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par vardarbības pret sievietēm apkarošanu¹,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes saistībā ar vardarbību pret sievietēm un meitenēm un jebkādas pret viņām vērstas diskriminācijas apkarošanu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras ziņojumu „Vardarbība pret sievietēm: ES mēroga apsekojums”, kas publicēts 2014. gada martā,
- ņemot vērā Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus²,
- ņemot vērā Direktīvu 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu³ un Regulu (ES) Nr. 606/2013 par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās⁴,
- ņemot vērā Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību⁵ un Direktīvu 2011/92/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0126.

² OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

³ OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.

⁴ OV L 181, 29.6.2013., 4. lpp.

⁵ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI¹;

- ņemot vērā jautājumus Padomei un Komisijai par ES pievienošanas Stambulas konvencijai par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (O-000121/2016 – B8-1805/2016 un O-000122/2016 – B8-1806/2016),
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesība ir ES pamatprincips, kas iekļauts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantā;
- B. tā kā vardarbība pret sievietēm joprojām ir Eiropas Savienībā izplatīta parādība; tā kā Pamattiesību aģentūras 2014. gada ziņojumā un pētījumos par vardarbību pret sievietēm tiek lēsts, ka viena trešdaļa no visām sievietēm Eiropā ir piedzīvojušas fizisku vai seksuālu vardarbību vismaz reizi savā pieauguša cilvēka dzīvē, 20 % ir saskārušās ar uzmākšanos tiešsaistē, katra divdesmitā ir tikusi izvarota un vairāk nekā katra desmitā ir cietusi no seksuālas vardarbības ar spēka pielietošanu;
- C. tā kā pierādījumi liecina, ka ievērojams skaits vīriešu cieš no sieviešu īstenotas vardarbības, jo Anglijas un Velsas statistika liecina, ka 2016. gadā 600 000 vīriešu dzimuma cietušie ir ziņojuši policijai par vardarbību ģimenē² un 20 % no Skotijā reģistrētajiem vardarbības ģimenē gadījumiem skar vardarbību pret vīriešiem³;
- D. tā kā vardarbība pret sievietēm un vīriešiem pārāk bieži tiek uzskatīta par privātu problēmu un pret to izturas pārāk iecietīgi; tā kā faktiski tas ir noziedzīgs nodarījums, par ko ir jāpiemēro sods;
- E. tā kā vardarbību pret sievietēm un vīriešiem nav iespējams izskaust ar vienreizēju intervences pasākumu, taču ir iespējams ievērojami uzlabot izpratni un mazināt šādu vardarbību un tās radītās sekas, apvienojot dažādus ar infrastruktūru saistītus, juridiskus un tiesiskus pasākumus, tiesību piemērošanu, kultūras, izglītojošus un sociālus pasākumus, veselības aprūpi un citas ar pakalpojumiem saistītas darbības;
1. atgādina, ka ar LES 2. pantu un Pamattiesību hartu dalībvalstīm ir pienākums garantēt, aizsargāt un veicināt dzimumu līdztiesību;
  2. stingri nosoda visu veidu vardarbību pret sievietēm un meitenēm; ņem vērā, ka vardarbība un ļaunprātīga izmantošana lielā mērā skar sievietes, bet pauž bažas par to, ka par vardarbības gadījumiem pret vīriešiem, ko pastrādā laulātā draudzene vai partnere, vīrieši bieži vien neziņo un policijas un tiesu iestādes šiem gadījumiem nevelta pienācīgu uzmanību;
  3. norāda, ka pret sievietēm un vīriešiem vērsta vardarbība ir saistīta ar varu un kontroli un ka vardarbīga rīcība var ietvert fizisku un emocionālu vardarbību, izolāciju, draudus, seksuālu un ekonomisku izmantošanu, iebiedēšanu, bērnu vai mājdzīvnieku manipulatīvu izmantošanu un privilģētas situācijas ļaunprātīgu izmantošanu;

¹ OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.

² „Male victims of domestic abuse: implications for health visiting practice“ („No vardarbības ģimenē cietušie vīrieši: ieteikumi veselības aprūpes personāla mājās vizītēm“), *Journal of Research Nursing* 2016, Vol. 21 (5-6).

³ Oficiālā statistika Skotijā, 2015. gada oktobris.

4. atzīst, ka ar dzimumu saistītas vardarbības sekas ir postošas — 60 % sieviešu norāda, ka vardarbība ģimenē ir viens no galvenajiem bezpajumtniecības iemesliem, un sievietes, kuras viņu partneri ir ļaunprātīgi izmantojuši fiziski vai seksuāli, gandrīz divreiz biežāk var nonākt depresijā vai mēģināt izdarīt pašnāvību, un attiecībā uz grūtniecēm vardarbība ģimenē negatīvi ietekmē mātes un bērna veselību;
5. atzinīgi vērtē pirmo pētījumu par vardarbību pret sievietēm, ko 2014. gadā veica Pamattiesību aģentūra, un aicina aģentūru veikt pētījumu par vardarbības pret vīriešiem izplatību;
6. atgādina, ka 25. novembrī tiek atzīmēta Starptautiskā diena vardarbības pret sievietēm izskaušanai; pauž dziļas bažas par vardarbību pret sievietēm Eiropas Savienībā; norāda, ka ES ir lielas atšķirības attiecībā uz ziņošanu par vardarbīgiem incidentiem, jo attieksme pret vardarbību dzimuma dēļ dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga; aicina dalībvalstis sadarboties, lai apmainītos ar labāko praksi un efektīviem veidiem, kā novērst vardarbību un aizsargāt sievietes un vīriešus no vardarbības dzimuma dēļ;
7. norāda, ka visas 28 dalībvalstis ir parakstījušas Eiropas Padomes Stambulas konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu, kas norāda uz dalībvalstu politisko gribu pārtraukt vardarbību pret sievietēm; atgādina, ka 14 dalībvalstis ir ratificējušas minēto konvenciju; uzsver, ka dalībvalstīm ir suverēnas tiesības ratificēt un īstenot minēto konvenciju un tās noteikumus;
8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai.